

BÁTHORI CSABA

Menettértil

Nem mértük fel, hogy a rossz az igazság:
ezért együtt pusztulunk el a rossztól.
Bárcsak a jót a múltból visszaadnák
legalább, hogy ne csípne úgy az ostor.

Egyedül ő, Kasszandra él örökké:
aki megjósolja, az túl is éli
a rosszat. Nem győz le poklot az égi
intés, sőt mintha a jót eltörölné

a jóslat. Hiszen a jókra haragszik
Kasszandra, és nem fogad Ikaroszra.
A rossz nélkül láthatatlan a sorsa

mindenkinek. Rossz teremti a férfit.
S végül ha majd tűntöd előtt lehalkít
a föld, nem rosszallod a menettértilt.

Zene és más csodák

Értelmet egykor vagy talán csodát
ígért a kéklő orpheuszi dallam?
Túlvilág vagy világ van a szavakban?
Mennyivel vagyunk többek odaát?

Csoda, nem kétlem, ha kibírja együtt
egymás életét két szigorú példány.
És csoda, hogy megél a csoda múltán
valaki, ha elhagytuk s kivetettük.

És csoda, hogy a muzsikában elfér,
aminek nem talál helyet az elme.
Élőnek és halottnak ott terem tér

s világ, hol érti jötte-mente titkát.
Egymás után jövünk, ki-ki alig lát,
s szökellve távozunk az üres címre.

Táj bukással

P. Brueghel: *Ikarosz bukása* c. képéhez

A hős le hull, a kerekek forognak
tovább: higgadt halász veti ki horgát,
a pásztor botján az égig is ellát,
s középen szántani látsz egy parasztot.

Kit érdekel, ha egy a sokból elhull?
Egy halott nem lassítja a parasztot:
égen s földön hallgatnak a harasztok,
s egy hajó már az Óperencián túl

vitorláz. Bolond hát, ki eget érint
és felhők közt akar nyáját terelni –
túl magasan és túl mélyen a semmi

egyformán falánk: a hőst elemészt.
Lent a feketét, odafenn a kék kint
látja – s az élő egyiket sem érti.